

ДО ОКРЪЖЕН СЪД ГР. ПЛЕВЕН
чрез Районен съд гр. Плевен
гр. Плевен 5800, ул. Димитър Константинов № 25
XII гр. състав, гр. д. № 1718/2018г.

От:
Ренета Тодорова Стоянова, ищца
[persinal data]

гр. Варна
10.04.2019 г.

ОТГОВОР

на въззивна жалба от Ивайло и Жулиета Бировски чрез
адв. Петкова срещу Решение № 297 от 18.02.2019 г. по гр.д. 1718/2018 г. на
Плевенски Районен съд, XII г.с., председател: Ралица Маринска

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ОКРЪЖНИ СЪДИИ,

На 28.03.2019 г. получих препис от жалба срещу Решение № 297 от 18.02.2019 г. по гр.д. № 1718/2018 г. на ПлРС и отговарям в срока по чл. 263, ал. 1 ГПК.

Жалбата е изготвена от адв. Петкова, която не се е явявала на нито едно заседание по делото, макар че представляваше четирима от шестимата ответници на първа инстанция. Изложеното в жалбата е почти дословен препис от защитата, внесена в ПлРС на 29.01.2019 г. от адв. Петкова и страда от същите недостатъци – премълчаване и омаловажаване на установеното по делото.

В о.с.з. на 18.01.2019 г. беше разгледана в оригинал Книгата-регистър за нотариални заверки на кметство с. Горोцвет, общ. Лозница, обл. Разград. Видно от съдебния протокол, както и от приложените по делото заверени преписи от всички страници на Книгата за 2013 г. – л. 429, л. 430 и л. 431, Съдът установи, че в Книгата липсва изписаният върху самото пълномощно № 2-А за удостоверяване на съдържанието на процесното пълномощно. Това е отразено в Решението на стр. 12:

„Съдът констатира, също, че в Книгата липсва удостоверяване в хронологичен ред, на удостоверяване съдържанието на процесното пълномощно, на основание чл.7, т. 4. от Наредба № 32, дори и с посочената в него номерация 2-а. С оглед изложеното, съдът приема, че липсва изцяло нотариална заверка на съдържанието на процесното пълномощно от 12.02.2013г., който порок води до нищожност на същото, поради липса на форма за действителност.“

В същото заседание се установи и че номерът за заверка на подписа - № 2, съвпада с номера за заверка на подписа на друго лице от същата 2013

година – също № 2 (дублиран е). И номерата на декларациите са дублирани с номерата на други лица. А на отделна страница се намират заверки само за м. февруари 2013 г., където няма никакво пълномощно от 12.02.2013 г., нито декларации към него на името на мнимо представляваната Йорданка Дикова Найденова (наследодателка на ищците), както е отразено в съдебния Протокол от о.с.з. на 18.01.2018 г. - стр. 8-12:

“ЗАЧИТА от Книгата за 2013 г., в оригинал - №; дата; имена и вид на документа, така, както е отразено:

Под №2; дата 12.02.2013 г.; посочено лице - Йорданка Дикова Найденова; вид на документа – пълномощно, с дата 12.02.13г.;

Под №3; дата 12.02.2013 г.; отново Йорданка Дикова Найденова; вид на документа – декларация;

Под №4; дата 12.02.2013 г.; отново Йорданка Дикова Найденова; вид на документа – декларация;

Под №5; дата 12.02.2013 г.; отново Йорданка Дикова Найденова; вид на документа – декларация;

ИЩЦАТА – Много Ви моля, къде са номерата 2,3,4,5, питам аз? Януари месец са със същите номера – 2,3,4,5 и се намират за м.януари за 13-та година. Аз ги видях! От вчера съм тук и съм се запознала с този Регистър в оригинал, доколкото може това да се нарече Регистър нотариален.

Съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТАТИРА, че на следващата страница има отразяване за м.януари 2013 г., като: Под №2 е записан Юсюф Хасан Якуб; под №3; Хюсеин Ефраим Илим; под №4; Хасан Якуб Хюсеин, като на следващата страница, която не е номерирана, за нотариални заверки, месец февруари няма дата, отбелязан е само месеца. От №30 до №44, са последователни, като всичките са отбелязани, че са за м.февруари, без дати, като няма отбелязване на името на Йорданка Дикова Найденова.”

Адв. Симеонова, която се явяваше на заседанията вместо адв. Петкова, разгледа Книгата и спонтанно изрази възмущението си от незаконосъобразното вписване на заверките. Изявлението ѝ беше изслушано в о.с.з. на 15.02.2019 г. в производство по чл. 151 ГПК - (плътният шрифт в цитата е наличен в оригиналния протокол).

“Съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИСТЪПВА към повторно изслушване на аудиозапис на съдебен протокол, от проведено о.с.з. на дата 18.01.2019г.

Съдът отново **КОНСТАТИРА**, че от изслушания аудиозапис /27.53 мин. от същия/ се чува ясно следното изявление от страна на адв.М.Симеонова: ***Това работа на съда ли е? Това е работа на едно кметство. Това е работа на Министерски съвет, на който ги назначава тези кметове. Той е бил назначен, а не избран.***

ИЩЦАТА СТОЯНОВА – На кмета длъжността му е изборна, ако трябва

нещо да се каже. Искам това да се включи в протокола, което изслушахме. Тя /адв. Симеонова/ спонтанно си изрази възмущението.”

Спонтанно изразеното възмущение на адв. Симеонова, макар и правно-неиздържано, беше изключително важно за ищцовата страна, т.к. представляваше косвено признание на иска. Важността му се засилваше от факта, че беше първата и единствена до този момент реакция на четиримата ответници (другите двама признаха иска още в отговорите си по чл. 131 ГПК) и тази първа реакция не беше против иска.

Подчертавам, че до 18.01.2019 г. 4-мата ответници, двама от които сега са въззивници, не бяха възразили нито веднъж срещу твърдението в ИМ – цитирам от стр. 2 на Решението, “че подписът и съдържанието не са заверени с поредни номера, като подписът е заверен под №2, а съдържанието- под №2А. Твърди се, че №2А, не е изведен в кметския регистър.” Ответниците не бяха давали становище по този въпрос нито в срока за отговор по чл. 131 ГПК, нито в първото заседание на 27.11.2018 г. На опитите на ищцовата страна да получи някакъв отговор от тях, за да разбере какво смятат по въпроса за начина, по който са изведени заверките в книгата-регистър на кметството, адв. Симеонова отговаряше, че това е въпрос по същество, на който ще отговорят, като се даде ход на делото.

Заседанието на 18.01.2019 г. приключи непосредствено след разглеждане на Книгата, без да се даде отговор на „въпроса по същество“. Прие се страните да представят писмени защиты поради правната сложност на нотариалното производство¹ и необходимостта от посочване на множество закони и подзакони разпоредби, които са били нарушени при т.нар. нотариално удостоверяване на пълномощното.

На 25.01.2019 г. адв. Симеонова изиска с молба вх. рег. № 2331/25.01.2019 г. препис от протокола за заседанието, проведено на 18.01.2019 г. и препис от защитата на ищцовата страна, внесена на 22.01.2019 г. (получавам информация чрез е-достъпа си до делото, б.м.).

На 29.01.2019 г. адв. Петкова внесе в съда защита от името на 4-мата ответници, в която нямаше нито дума за установеното по делото и отразеното в съдебния протокол, сякаш нито е разговаряла с адв. Симеонова, нито е виждала протокола от 18.01.2019 г. Както и сега в жалбата, адв. Петкова изтъкваше, че подписът е истински, волята – ясна и т.н. Но малко преди да завърши с искане за решение в полза на 4-мата ѝ доверители, беше написала следното:

„Ако не е вписано в регистъра съответното пълномощно ще е налице нищожност на нотариалното действие , а при липсата на каквото и да е отбелязване в регистъра ще мотивира извод че не е спазен установения за

1 Заверката на подписа и съдържанието на пълномощно за сделка се извършва в нотариално производство по чл. 569, т. 2 ГПК („Нотариални са производствата, по реда на които се извършва удостоверяване на съдържанието или подписите на частни документи“) и е подчинено на множество правила за форма, ред и архивиране, разписани в ГПК и Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите.

това ред който лишава нотариалното действие съгласно чл. 179 от ГПК от доказателствена сила – посоченото действие е извършено на отразената дата , за извършеното удостоверяване на дата ,подпис и съдържание като гаранция и условие за истинността на удостоверяването.“ (край на цитата от защитата на 4-мата ответници, двама от които сега са въззивници, б.м.)

Точно това твърдеше и ищцовата страна – първо в ИМ, после в молба от 12.11.2018 г. вх. рег. № 28826/12.11.2018, препис от която е получен от адв. Петкова на 19.11.2018 г. Беше казано и в първото о.с.з. на 27.11.2018 г. , както е отразено на стр. 4 от съдебния Протокол:

„ИЩЦА СТОЯНОВА– Твърдя, че дори подписът да е истински, удостоверяването на съдържанието е незаконосъобразно, поради което е лишено от доказателствена сила на официален документ. Пълномощното е частен документ, но нотариалното му удостоверяване е официален документ. Съгласно чл.179 от ГПК, официалният документ има доказателствена сила, когато е съставен не само от длъжностно лице в кръга на службата си, но и по установения ред и форма на извършването. Това нещо не е спазено при удостоверяването на нотариалното удостоверение, на съдържанието на пълномощно от 12.02.2013г. на Кметство- с.Гороцвет, общ.Лозница.“

Писменото изявление на адв. Петкова, че липсата на отбелязване в регистъра за нотариални удостоверявания лишава нотариалното действие от доказателствена сила по чл. 179 ГПК, липсва в жалбата. Адв. Петкова вероятно е осъзнала, че то представлява един вид признание на иска – косвено, каквото беше и изявлението на адв. Симеонова в заседанието на 18.01.2019 г.

Адв.Петкова е заимствала въпросния текст за нотариалните удостоверявания и чл. 179 ГПК от Решение №414/2014/01.04.2015 по дело №4813/2014 на ВКС, ГК, IV г.о., приложено към молба вх. рег. № 28826/12.11.2018, получена от адв. Петкова на 19.11.2018 г.

Решението на ВКС накратко гласи, че щом заверката не е отбелязана в регистъра за нотариални удостоверявания, удостоверяването е нищожно, дори подписът да е истински. В делото е разгледан пропуск на нотариус да изведе в регистъра си заверките на пълномощно за сделка и да изпрати данните в информационната система на Нотариалната камара (*изискването за изпращане в информационната система на НК не е било в сила за кметовете през 2013 г., въведе се през 2017г. – чл. 9б, ал. 1 от Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите и нотар. кантори, обн. ДВ, бр. 44 от 2017 г.*). Подписът на упълномощителя е бил истински, волята му – ясна, но се е подписал в края на 2013 г., а заверките са били изведени в регистъра на 17.02.2014 г. Не е имало вредни последици.

В нашия случай, решаващият за изхода на делото иск е този за нищожност на нотариалното удостоверяване, дори подписът да е истински.

На първа инстанция ответниците, сега въззивници, така и не влязоха в спор с ищцовата страна нито лично, нито чрез адв. Петкова и/или адв. Симеонова. Нито веднъж.

Делото на първа инстанция премина по следния начин:

1. Изпращаме на ответниците ИМ (по-точно съдът им изпраща препис за отговор по чл. 131 ГПК) – получаваме оплакване, че била много „пространствена“ и обещание, че щели да изложат възраженията си след „превеждането“ ѝ в съответствие с чл. 127 от ГПК. Обещанието им не е спазено.

2. Изпращаме им молба, към която е приложена съдебна практика на ВКС, горесцитираното Решение №414/2014/01.04.2015 по дело №4813/2014 на ВКС, ГК, IV г.о. – нито възразяват, нито се съгласяват, мълчат.

3. Влизаме в първо о.с.з. на 27.11.2018 – слушат с голямо внимание експертизата на подписа (не съм я оспорвала). Твърдят, че не съм представила доказателства и молят съдът да ги изиска по служебен път.

4. Влизаме във второ и последно о.с.з. на 18.01.2019 (без да се брои о.с.з. на 15.02.2019 за изслушване и допълване на протокола от 18.01.2019) – съдът вече е изискал и получил по служебен път книгата-регистър за нотариални заверки в оригинал, разглеждаме я и адв. Симеонова изразява възмущението си. Обаче пак не признава, че това жалко подобие на пълномощно няма нотариално удостоверяване нито на подписа, нито на съдържанието.

5. Изпращам им писмена защита (по-точно адв. Симеонова я изисква от съда) – адв. Петкова отвърща, че подписът е истински и т.н., като за придаване на по-голяма „ученост“ на защитата, вмъква текст от Решение №414/2014/01.04.2015 по дело №4813/2014 на ВКС, ГК, IV г.о., без да посочи източника и вероятно без да съзнава, че това решение не е в полза на доверителите ѝ, а точно обратното.

Ето защо на първа инстанция спор не се състоя. През цялото време отговорът на ИМ се отлагаше. Накрая ответниците отговориха на нашата защита със своя писмена защита, която обаче не ни беше изпратена от съда по официалния ред и можеше въобще да не се запознаем с нея, ако нямах е-достъп до делото. Делото вече беше приключило и официално нямахме право да се запознаем с тяхната защита. Ето защо твърдя, че на първа инстанция спор не се състоя. Не по наша вина. Ние изпълнявахме добросъвестно задълженията си. Ответниците просто нямаха никакви аргументи срещу безспорните писмени доказателства.

Сега, с тази жалба, адв. Петкова прави опит да пренесе несъстоялия се спор на втора инстанция – със същите голословни твърдения, като тези изложени от нея в защитата.

По твърденията в жалбата – конкретно.

1. *„съдът неправилно е приел, че подписаното от наследодателката Найденова пълномощно не отговаряло на изискванията на закона откъм неговата форма при изготвянето, защото не бил поставен печат под заверката на съдържанието от заверяващия – Кмета“.* Вярно е, че липсва печат под заверката на съдържанието, но не е вярно, че само заради това съдът е прогласил нищожност на пълномощното / упълномощителната сделка поради липса на форма.

2. **Адв. Петкова изтъква, че подписът бил истински.** Експертизата не е категорична. Не съм я оспорвала, защото дори подписът да е истински, нотариалното му удостоверяване е нищожно – безспорно доказано по делото.

3. **Адв. Петкова изтъква, че упълномощителката лично се била явила пред кмета.** Няма свидетели. Адв. Петкова изглежда смята за очевидно само по себе си, че 80-годишната тогава „упълномощителка“ е пътувала на 120 км от гр. Варна в снежните февруарски преспи и още 120 км обратно, само и само за да се яви пред кмета на с. Гороцвет, разградско, понеже в населеното място [гр. Варна] няма sic! нотариус – **чл. 83 ЗНД.**

4. *„Кметът е заверил и Декларация по чл. 264 от ДОПК от името на Найденова за извършване на разпоредителни сделки.“* Да, заверил е подписа под декларацията, но със същия номер през същата 2013 г. е заверил и подписа на друго лице, както е отразено в протокола от о.с.з. на 18.01.2019.

5. *„Тези действия Кметът на населеното място е описал последователно в Регистър на нотариалните заверки.“* Да, описал е последователно четири заверки с номера 2, 3, 4 и 5, но със същите номера през същата 2013 г. е описал и заверките на други четири лица, както е отразено в протокола от о.с.з. на 18.01.2019 г., видно и от заверените страници на Книгата, приложени към делото - л. 429, 430 и 431.

6. *„преди да извърши заверката се е запознал със самоличността и дееспособността на упълномощителката“* Невярно. Още в ИМ подробно е изложено, че при изписване текста на заверките върху пълномощното, кметът е сбъркал ЕГН-то на упълномощителката, не е отбелязал датата, мястото и органа на издаване на документа за самоличност, не е отбелязал и местожителството (постоянния адрес), а в Книгата-регистър на кметството е вписал само три имена, дата 12.02.2013 г. и вид документ. От така извършената бележка в Книгата-регистър по нищо не личи, че упълномощителката е била 80-годишна жена от гр. Варна.

7. *„видно от приложения регистър на с.Горицвет за 2013 година е отразено законосъобразно - заверка на дата 12.02.2013 година - заверка на подпис,и на съдържание, както и на декларации по образец.“* Невярно. От приложенията по делото заверени преписи от всички страници на книгата-регистър – л. 429, 430 и 432, както и от съдебните протоколи, както и от мотивите на самото Решение, е видно точно обратното.

8. *„от събраните по делото доказателства не е опровергана истинността на официалното удостоверяване на частния писмен документ. Абсолютно невярно. Именно от събраните по делото доказателства е опровергана истинността на официалното удостоверяване на частния писмен документ.“*

9. *„Ето защо извършеното нотариално отразяване не е нищоожно поради което иска по чл. 574 ал.1 във вр. с чл. 26 ал.1 пр.1 от ЗЗД,следва да бъде отхвърлен.“* Несъстоятелно.Такъв иск нито е предявяван, нито е квалифициран в доклада на Съда, нито е приеман за основателен в мотивите или диспозитива на Решението.

10. Адв. Петкова твърди, че за кметовете не важи Наредба № 32: *„Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори е задължителна за нотариусите, но не и извършените нотариални заверки от Лице, което не е нотариус.“* Вярно е, че поради ограничената нотариалната компетентност на кметовете, за тях не важат всички разпоредби от Наредба № 32, а само тези, които касаят правомощията им по чл. 83 ЗННД. В Решението на ПЛРС достатъчно подробно са посочени разпоредбите от Наредба № 32, които са задължителни за кметовете в рамките на правомощията им по чл. 83 ЗННД.

11. Адв. Петкова твърди, че не е била изискана специалната книга, която се води именно по Наредба № 32: *„За меродавната 2013 година не е изискана такава книга, нито е представена.“* Абсолютно невярно. Ищцовата страна е изисквала специалната книга (том I) с нарочно СУ, издадено от ПЛРС още в деня на внасяне на ИМ – 12.03.2018 г., но не я е представила, защото в кметството не се съхранява такава книга нито за „меродавната“ 2013 г., нито за друга година, както е удостоверено от сегашния кмет с писмено изявление от 02.04.2018 г. по т. 2 от СУ– л. 159 по делото. На същия л. 159 по делото се намира и още едно писмено изявление сегашния кмет – по т. 3 от СУ, а именно, че в кметството не се съхранява препис от акт № 1 за 2013 г., който иначе би трябвало да се пази 10 години съгл. чл. 4, ал. 2 от Наредба № 32. Което означава, че не само „рег. № 2-А“ е измислен (не съществува), а не съществува и цялата номерация на уж нотариалното уж удостоверяване на съдържанието на процесното пълномощно под „рег. № 2-А, том I, акт. № 2“. Не съществува такава пълномощно от 12.02.2013 г. на кметство с. Горицвет.

Нищожно е. Неслучайно справка от РП-Плевен за ПЛРС, вх. рег. № 30317/26.11.2018 г., завършва с думите „**Предстои привличане на обвиняеми за престъпления по Глава Пета, раздел IV „Измама“ и по глава Девета „Документни престъпления“ от Особената част на НК.**“

Ищцовата страна е представила в ПЛРС още една справка от РП-Плевен, с молба с вх. рег. № 71/03.01.2019г. Във втората справка от РП-Плевен поименно са посочени три лица, на които предстои да бъде повдигнато обвинение – бившият кмет на с. Гороцвет, отв. Станимир Кожухаров (мнимият представител), който не е обжалвал Решението, и един негов приятел от съседно на Гороцвет село (като подбудител), с когото уж били карали „т.нар. Йорданка Дикова Найденова“ при кмета, както е отразено в съдебния **Протокол от о.с.з. на 27.11.2018 г.**: “ОТВ.КОЖУХАРОВ – Да, но искам да кажа, че съм ходил заедно с мой познат от разградско село, заедно сме били във Варна и заедно сме карали така наречената - Йорданка Дикова Найденова в с.Гороцвет при кмета. Това исках да кажа.” Неволно изпуснатото „така наречената“ издава евентуално представяне на някоя друга възрастна жена за Йорданка Найденова.

12. *„Знанието на доверителите ми, че придобиват имота със съзнанието, че праводателят е собственик на имота се установява от самия нотариален акт, в който е записано, че като продавач се е явила Райна Толева лично, като собственик, а не като пълномощник по сделката.“*

Райна Толева не се е явила лично, а чрез пълномощник Ивайло Бировски, като е продала чрез Ивайло Бировски на Ивайло Бировски, видно именно от нотариалния акт за покупко-продажбата на 19.02.2014 г.

13. *„Самата продавачка Райна Толева се е легитимирила като собственик на имота с Нотариален акт за покупко продажба, която на свой ред е придобила имотите от Станимир Кожухаров, който е бил собственик на имотите.“*

Станимир Кожухаров никога не е бил собственик на имотите. На 18.03.2013 г. Райна Толева е „купила“ чрез сина си Станимир Кожухаров около 50 дка ниви, собственост на мнимо представляваната Йорданка Найденова, като Станимир Кожухаров се е легитимирал с незаверено ксерокопие от процесното пълномощно, отрязано при копирането в долния край така, че да не се вижда несъществуващият номер за заверка на съдържанието му – „**рег. № 2-А**, том I, акт № 2“, като е подготвил проект на НА, в който пълномощното е описано като уж заверено с поредни номера – 2 за подписа и 3 за съдържанието. Очевидно, той самият е съзнавал, че е мним представител, както е изложено в уточняваща молба с вх. рег. № 30388/27.11.2018 г. – стр. 4, т. 6.

За срока на владението

За ищците, сега въззиваеми, е без значение, дали доверителите на адв. Петкова са добросъвестни или недобросъвестни владетели, т.к. към датата на предявяване на иска не е изтекъл не само 10-годишният срок за недобросъвестно владение, но не е изтекъл и краткият 5-годишен срок за придобивна давност при добросъвестно владение по чл. 79 ЗС, а дори да добавят към владението си това на праводателката си, 5-годишният срок пак няма да е изтекъл.

ИСКАНЕ

С оглед на всичко гореизложено, най-учтиво моля уважаемият ПлОС да остави без разглеждане жалбата поради нарушение на чл. 3 от ГПК („Участващите в съдебните производства лица и техните представители под страх от отговорност за вреди са длъжни да упражняват предоставените им процесуални права добросъвестно и съобразно добрите нрави. Те са длъжни да изнасят пред съда само истината.“) и да потвърди Решение № 297 от 18.02.2019 г. по гр.д. 1718/2018 г. на Плевенския Районен съд като правилно и законосъобразно.

С уважение: [signature]

ПРИЛОЖЕНИ: 6 броя преписи